

30 anys de la barbàrie d'Hipercor

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

Aquests dies hem recordat amb tristesa el 30è aniversari de l'atemptat al centre comercial Hipercor comès per part de la banda terrorista ETA. Aquell 19 de juny de 1987, ETA col·locava un cotxe bomba carregat amb explosius i el feia explotar causant la mort de 21 persones –4 d'elles nens– i ferint-ne a 45. Va ser l'atemptat més cruel en la història d'ETA, perpetrat pels membres del conegut com “Comando Barcelona”. Els terroristes integrants del comando van ser detinguts posteriorment. 2 dels etarres van ser jutjats l'any 1989 i foren condemnats a 794 anys de presó cadascú. Els altres 2 membres del comando foren detinguts anys més tard i condemnats a 790 anys de presó.

Aquests dies a les diferents televisions han anat apareixent diferents reportatges que ens recordaven amb tot luxe de detalls l'enorme barbàrie que es va produir aquell dia. Em resultava realment difícil mirar les imatges i escoltar els testimonis sense que em brollés alguna llagrimeta dels ulls. Sembla que, afortunadament ens havíem oblidat dels anys tant durs que vam viure. En els més de 50 anys d'activitat armada de la banda, ETA va cometre més de 2.472 actes terroristes i va acabar amb la vida de 856 persones (segons el Ministeri de l'Interior, tot i que la xifra oscil·la lleugerament

segons les institucions que les ofereixen). Recordo la meva infantesa (a finals dels anys 70 i tota la dècada dels 80); quan la democràcia avançava amb pas ferm i deixava endarrere 40 anys de dictadura, amb excessiva freqüència érem colpejats per les notícies de ràdio o televisió informant d'un nou atemptat mortal de la banda ETA. Quan era un nen, em resultava impossible d'entendre què podia portar a una persona a acabar amb la vida d'un altra amb un cotxe bomba, pegant-li un tret al clatell... i tot per motius polítics. Actualment, amb la perspectiva que dona el temps i amb més vàries desenes d'anys més al damunt, encara em resulta més difícil d'entendre. Està clar que la barbàrie humana no coneix límits, només fa falta veure o escoltar les notícies qualsevol dia d'aquests.

Però el que més em sorprèn és com molts d'aquests

**Molts d'aquells assassins amb
condemnes de 790 anys de
presó han sortit en llibertat i
gaudit de beneficis penitenciaris**

assassins, que van ser detinguts i jutjats amb plenes garanties i van ser condemnats a centenars o milers d'anys, no només no han expressat cap penediment sinó que a més han sortit de la presó i actualment fan una vida plenament normal. Per exemple, els dos primers detinguts de l'atemptat de l'Hipercor, condemnats a 790 anys de presó han sortit en llibertat al cap de 27 anys, gaudint de beneficis penitenciaris molt abans. Això suposa poc més d'un any de presó per víctima mortal. Així és com valora el nostre ordenament jurídic una vida humana? Realment no entenc res.

I parlant de víctimes dels terroristes, avui tindrem a Lleida a Irene Villa. Ens acompanyarà en la IX Jornada Anual d'ESADE Alumni que celebrarem aquesta tarda a La Llotja. La Irene va viure en primera persona aquesta barbàrie. Quan tenia 12 anys, va perdre les dues cames i tres dits d'una mà en un atemptat d'ETA. Avui ens explicarà com ho va superar i quin aprenentatge en va fer. Perquè com ella diu “*No somos víctimas, somos responsables. No vale agarrarse a lo que me pasó o a lo que perdí o a lo que me quitaron, tu vida empieza hoy y sólo tú tienes las riendas de tu vida*”. La setmana vinent us conto com ha anat. I aprofito per tenir un afectuós record a totes les víctimes d'aquesta malson que va ser la banda terrorista ETA.